

‘Onlangs had ik een ontmoeting met een model dat ik 70 jaar geleden had getekend’

Roger Raveel (90)

Vlaamse schilder. Vanaf 9/10 tentoonstelling in het MMKA in Arnhem

Tijd van leven

Hoe deelt u uw dag in?

‘Na het ontbijt doe ik ochtendgymnastiek. Vroeger liep ik op blote voeten een rondje om de boomgaard, ook als er sneeuw lag, maar dat gaat niet meer. In de middag maak ik graag een ritje met de auto – niet om het rijden, maar om stil te staan en waar te nemen. Ik maak dikwijls nog een schetsje. In de namiddag is er een thee-ceremonie, meestal met bezoek erbij. Mijn agenda is druk bezet, maar ik geniet het meest als mijn tijd wordt ingevuld met een ongedwongen bezoek van vrienden uit mijn directe omgeving.’

In wat voor tijd leven we?

‘Ik vind dat deze tijd te veel op techniek is gericht, het algemeen menselijke is van geen belang meer. Terwijl dat nou juist voor onze generatie zo belangrijk is geweest. Iedereen sluit zich af met zijn technische spulletjes, terwijl het in het leven om solidariteit draait.’

Wat vond u een moeilijke tijd?

‘Kunstenaar zijn was niet altijd makkelijk. Mijn werk werd vroeger nog niet zo gewaardeerd als nu. Onlangs zag ik een video waarop de oud-burgemeester van Machelen zei: “Toen ik als plechtige communicant met mijn tante bij Raveel werd uitgenodigd en wij zijn werk bekeken, riep mijn tante uit: ‘O ja, schoon – dat gaat schoon worden.’ Ze vond dat het nog niet af was.”

Wat is het mooiste moment van de dag?

‘Ik hou van lekker eten. Mijn ontbijt is een waar ritueel: ik begin met een geraspte appel. Vervolgens drink ik een glas water met ginseng en Zweedse kruiden – dat is een kruidencombinatie gemaakt door iemand die honderdzes is geworden en nu is het mijn bedoeling honderdzeven te worden. Daarnaast slik ik een multivitamine die ik vroeger in Amerika kocht, maar die nu ook hier verkrijgbaar is. Ten slotte eet ik een bord haver-moutpap met daarin een lepel olijfolie, een lepel zemelen, een koffielepel saffloerolie en daarover verbrokkel ik een stuk peperkoek.’

Wat was uw mooiste tijd?

‘Als je negentig bent, zijn dat er veel. Een emotioneel moment was onlangs de ontmoeting met een model dat ik zeventig jaar geleden had getekend. Dat was schitterend. Ik had haar in die tussenliggende periode nooit meer gezien en ik zocht naar trekken in haar gezicht die mij aan vroeger herinnerden. Als je elkaar terugziet, dan komen al die momenten van zeventig jaar geleden weer boven. Niet dat we verliefd waren, hoor, het was gewoon een buurmeisje.’

door Caroline Buijs foto Bert Nienhuis

